

14 de maig: Sant Maties, apòstol

Text de l'Evangelí (Jn 15,9-17): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Tal com el Pare m'estima, també jo us estimo a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor. Si guardeu els meus manaments, us mantindreu en el meu amor, tal com jo guardo els manaments del meu Pare i em mantinc en el seu amor.

»Us he dit tot això perquè la meva joia sigui també la vostra, i la vostra joia sigui completa. Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare.

»No m'heu escollit vosaltres a mi; sóc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, Ell us ho concedirà. Això us mando: que us estimeu els uns als altres».

«Us he dit això perquè la meva joia sigui també la vostra, i la vostra joia sigui completa»

Mn. Josep VALL i Mundó
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Església recorda el dia que els Apòstols escolliren aquell deixeble de Jesús que havia de substituir Judes Iscariot. Com encertadament ens diu sant Joan Crisòstom en una de les seves homilies, a l'hora de triar persones que gaudiran d'una certa responsabilitat es poden donar certes rivalitats o discussions. Per això,

sant Pere «es desentén de l'enveja que hauria pogut sorgir», ho deixa a la sort, a la inspiració divina i evita així tal possibilitat. Continua dient aquest Pare de l'Església: «I és que les decisions importants moltes vegades solen engendrar disgustos».

A l'Evangeli del dia, el Senyor parla als Apòstols de l'alegria que han de tenir: que «la meva joia sigui també la vostra, i la vostra joia sigui completa» (Jn 15,11). En efecte, el cristià, com Maties, viurà feliç i amb una serena alegria si assumeix els diversos esdeveniments de la vida des de la gràcia de la filiació divina; altrament, finiria deixant-se emportar per falsos disgustos, per nècies enveges o per prejudicis de qualsevol mena. L'alegria i la pau són sempre fruits de l'exuberància de l'entrega apostòlica i de la lluita per a esdevenir sants. És el resultat lògic i sobrenatural de l'amor a Déu i de l'esperit de servei al proïsme.

Romano Guardini escrivia: «La font de l'alegria es troba en l'interior més profund de la persona (...). Allí hi resideix Déu. Aleshores, la joia s'eixampla i ens fa lluminosos. I tot allò que és bell és percebut en tota la seva resplendor». Quan no estiguem contents hem de saber resar com sant Tomàs More: «Déu meu, concediu-me el sentit de l'humor perquè assaboreixi felicitat en la vida i pugui transmetre-la als altres». No oblidem allò que santa Teresa de Jesús també demanava: «Déu, allibereu-me dels sants amb cara trista, ja que un sant trist és un trist sant».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «A partir de les realitats que l'ànima coneix, el discurs diví li inspira secretament un amor que no coneixia» (Sant Gregori el Gran)
- «La vocació cristiana és això: romandre en l'amor de Déu. La relació d'amor entre Ell i el Pare és la relació d'amor entre Ell i nosaltres» (Francesc)
- «Jesús fa de la caritat el manament nou (cf. Jn 13,34). Estimant els seus «fins a l'extrem» (Jn 13,1), manifesta l'amor que ha rebut del Pare. Estimant-se uns als altres, els deixebles imiten l'amor que també reben de Jesús. Per això Jesús diu: 'Com m'ha estimat el Pare, així us he

estimat jo; persevereu en el meu amor' (Jn 15,9). Diu també: 'Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres, tal com jo us he estimat' (Jn 15,12)» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 1.823)